

Великодушныйтъ най-послѣ употрѣбѣва политическыѣ и военныѣ си прѣимущества за славѣ на отечеството си; а като свърши повѣренното нему служеніе, готовъ е да ся оттегли тутакъси и не ся грыже слѣдъ това никакъ, да ли народътъ му и отечеството му сѣ му признателны за голѣмыѣ му къмъ тѣхъ услуги.

* * *

Юначество можемъ да наречемъ онова безстрашіе на человѣка, което показва той кога прѣдлежи за голѣмы и добры работы, като излага себе си съсъ всяко благодареніе на смъртъ за доброто на сънародникыѣ и съотечественникыѣ си и безропотно търпи каквыто и да сѣ други скърбны и внезапны злочестины въ животътъ.

Истинный юнакъ въ случай на нуждѣ бори ся юначно противу всички злочестины, прѣтърпява доблестно и болѣсти и сиромашество и всякы други лишения и злостраданія: както нежели за смъртътъ на родители и други ближни нему сродни и мили на сърдцето му, тѣй и самъ не ся бои отъ никаквъ смъртъ и не гледа освѣнь на испълненіе на длъжностыѣ си да защищава всегда и всжду правото и истинното. Той не само не ся показва такъвъ къмъ неприятелыѣ си, но и между пріатели въ събранія когато ся намѣтва той защищава, ако бы да ся хулять и укорявать неправедно нѣкои отсътствующи, и на дрехы да е легналъ боленъ търпи и прѣнася безропотно ударыѣ на скърбъ и смъртъ, и раненъ или страждущъ въ други болестны случаи той търпи безъ никакво смущеніе операціы на лѣкарыѣ.

Никога гнѣвъ и ярость не смущавать тишинѣтъ на лицето му; никога гордостъта не напечатва на челото му своѣѣтъ надутость, и никога малодушіето не изобразява на образыѣтъ му безсиліето си. Юнакътъ излѣзва на срѣщу опасностыѣ съ тишинѣ на душѣтъ си и излага ся тогазъ, когато опасностъта и длъжностъта му налагать да направи това; но щомъ веднѣжъ ся изложи, нищо вече го не въспира. Таквызъ сѣ были нашыѣ сънародники Нѣготинскыйтъ герой *хайдутъ* Велко и споменуваныйтъ въ привземаніето на Цариградъ Хасанъ яничеринъ — Българинъ. Ю-